

Pras: Laibach, am 19. Juni 1914

Nr. _____

SLOVENSKI ČEBELAR

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko in Primorsko“ s sedežem
v Ljubljani, „Slovenskega čebe-
larskega društva za Spodnje
Štajersko“ ter „Slovenskega
čebelar. društva za Koroško“.

Urejuje
Francišek Rojina,
nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVII. 1914. Štev. 6. : :

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastoj. - Članarina znaša letno 3 K.

Enodnevni čebelarski tečaj.

Odbor »Osrednjega slovenskega čebelarskega društva« v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 28. junija v Št. Rupertu na Dolenjskem enodnevni čebelarski tečaj. Za predavatelja je določil gg. Avg. Bukovica in urednika Fr. Rojina. Dopoldne se bo predavalo v šoli teoretično od $\frac{3}{4}$ 8 do $\frac{3}{4}$ 10 ure, popoldne pa praktično od 3 do $\frac{1}{2}$ 6 ure.

Nekatere podružnice, kakor tudi posamezniki še sedaj niso poravnali članarine oziroma naročnine za „Slov. Čebelarja“ za l. 1914. Prosimo, da to store v najkrajšem času. Opozarjamo še enkrat na odborov sklep, priobčen v 4. števil. „Slov. Čebelarja“ l. 1914, str. 68, glasom katerega je vsakdo dolžan plačati „Slov. Čebelarja“, kdor ga ni odpovedal do 10. maja t. l.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Kupujem: čebele, med in vosek. **Prodajam:** gar. med pitane 5 kg posoda 8 K. Umetno satje iz domačega voska 4'50 K za 1 kg. — Čebelarske knjige: Anton Janša, „Popolni nauk o čebelarstvu“, eleg. vezano K 2'40, broš. K 2'—; „Razprava o rojenju čebel“, eleg. vez. K 1'60, broš. K 1'20. — Nekaj izvodov: I. Černe, „Umno čebelarstvo“, vez. K 1'—, — I. N. Babnik, Dravljje, p. Št. Vid pri Ljubljani. 2-2

Stare končnice, lepo ohranjene, dobro slikane, s šaljivimi slikami, kupim za svojo zbirko. Zlasti iščem: Kranjec Francoza ziblje; vrag nese Francoza v mreži; hudobci perejo babje perilo; mlin za stare babe mladi; tehtanje kozla in žnidarjev; žnidarji beže pred polžem; priča iz pekla; Pegam in Lambergar. Končnice morajo biti stare najmanj 50 let. Posebno

stare rezane so mi vselej dobrodošle. — Avgust Bukovec v Ljubljani, Deželni dvorec. 2-2

Prodajam zaradi opuščenja čebelarstva pet kranjskih panjev z dobrimi maticami in eno stiskalnico za izdelovanje umetnega satja za 8 K in razno čeb. orodje pod ugodno ceno, nadalje imam za oddati dva letnika nemškega čebelarskega lista in razne čeb. knjige. Anton Mavrič, p. Vuzenica, Štajersko. 2-1

2 lovska psa prepeličarja, pes in psica, leto stara, čistokrvna, kratkodlaka, lepo progasta in pisana, nemške pasme, lepo zrastle, proda prav po ceni: Josip Jekl, šol. vodja, p. Galicija na Koroškem. Ista se zamenita event. tudi za čebele ali pa za strd. 2-1

Tovarišem čebelarjem priporoča vsakovrstne

POSODE za MED
za $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50 kg vsebine po zelo ugodnih cenah zlasti za večji odjem. Zahtevajte ponudbe! Pošilja tudi v zameno za voščine ali vosek, katerega kupuje vedno po najvišji ceni.

6-1

FRANC OBLAK, Sv. Gregor, p. Ortenek.

Iščem strokovno izobraženega čebelarja

kot vodjo za svojo izdelovalnico na Smreku. Ponudbe z navedbo zahtevka plače, kdaj prosilec zamore nastopiti in z dokazili dosedanjega službovanja naj se pošljejo pod naslovom:

Peter Majdič, Celje.

Leto XVII.

V Ljubljani, meseca junija 1914.

Štev. 6.

Čebelar v juliju.

Medoljub Čebelski.

Prav lépo nas čaka zdaj delo,
točilo pripravljeno je;
ko hitro se bode vrtelo,
sat dajal bo kaplje zlaté.

Vesela sta mati in oče,
najbolj pa se deca smeji,
vsak danes pomágati hoče
ker sladko plačilo dobi.

Kogar Bog rad ima, tistega tepe. Tako se pravi, in to je morebiti edina tolažba za nas čebelarje.

Saj čebelarji baje ne pijančujemo, ne kvartamo, ne kolnemo, smo pridni kot čebele, smo rahločutni in dobrosrčni, torej imamo vse dobre lastnosti. Zato pa poje tudi leto za letom šiba po našem hrbtu.

Komaj nas pogleda nebo po eni strani s prijaznim očesom, že nam prileti po drugi strani zaušnica, da nam delj časa zveni po ušesih.

Ker nam je bil april proti koncu prijazen, in smo začeli nositi glave malo bolj pokonci, nas je sprejel maj, ta mesec poezije, s kislogrenkim obrazom in solze je točil skoro celih dvajset dni.

Šele potem se je sprijaznil. Čemu bi se neki še delj časa kisal, saj je sadno drevje itak že odcvetelo, in nam torej ni imel več kaj pokvariti. Pašico na divjem kostanju in še nekaterih drugih cvetkah pa nam je vendar privoščil. Komaj pa je začela akacija oblačiti svoje belo svatovsko obleko in razprostirati svoj omamljajoči vonj, že je odprlo nebo svoje zatvornice in lilo je, kot bi bilo plačano. Le zdajpazdaj jim je menda zmanjkalo vode tam gori, in tiste trenutke so čebele porabile, da so rešile, kar se je sploh dalo na akaciji rešiti. Marsikaj se bode v juniju popravilo, če nam bo nebo prijaznejše.

Torej zopet upajmo, saj je upanje naše življenje. Saj bodo v tem mescu cveteli pisani travniki in dišeča lipa.

Kaj bomo v juliju delali, je odvisno deloma od vremena, in nam tudi ta mesec lahko nudi dobro pašo na zlahtnem kostanju in še marsičem drugem.

Morebiti bomo točili sladki med, morebiti pa tudi grenke solze in pitali pozne roje, da nam gladu ne umrjejo.

Roji se v tem mescu sprejemajo le močni, če jih še rabimo, slabi se pa vrnejo. Dobro je, če se da vsakemu po en sat z medom, ki ga odvzamemo drugim ljudstvom ter ga krmimo, da prej izdelata satovje. Umetne medstene se jim dajo cele in ne več začetkov, izvzemši, če bi bila izredno dobra paša. Tedaj bode treba previdnosti pri različnih opravkih, kajti z majhno oslarijo povzročimo lahko veliko roparijo. Med se sme tedaj odjemavati le zgodaj zjutraj ali pa pozno zvečer in točiti v popolnoma zaprtih prostorih. Vsaka kapljica, ki se je pri odjemavanju v čebelnjaku ali v njega bližini raztresla, se mora skrbno pobrisati, oziroma izprati.

Panjev ni dobro odpirati ob lepem vremenu čez dan, ker tuje čebele takoj pritisnejo v nje in začne se lahko klanje. V tem mescu začno nekatera ljudstva že tudi odganjati trote, kar je pri izrojencih in rojih z mlado matico dobro znamenje matičnosti, ker brezmatična ljudstva ne odganjajo trotov.

Splošno pa velja navodilo za junij tudi za ta mesec, posebno še kar se tiče opazovanja rojev in izrojencev ter obnovitve matic.

Notranja oprema panjů za roj.

Iv. Jurančič.

V prvotnem naravnem, t. j. divjem stanju, so bile čebele navezane si same poiskati primerneга stanovanja za novo družino, kadar so nameravale rojiti. V to svrho je starec odposlal nekaj dni pred rojenjem krdelce čebel, da poišče primerno duplo ali kako skalno votlino ter isto pripravi, oziroma osnaži. Take oglednike — v nekaterih krajih pravijo temu »shodec« — se večkrat opazi še dandanes, vendar se vidi, kakor bi čebele pri dandanašnjem izpopolnjenem čebelarjenju tako odposlanstvo kot nepotrebno mnogokrat opuščale.

Čebele že torej same zahtevajo, da več ali manj pripravimo panj, ki hočemo vanj roj vsaditi. Panj z nepremakljivim delom se vsaj temeljito osnaži, še morebiti z meliso (babjo dušico) nadrga, kar je čebelam posebno prijetno ter se tudi pri novejših panjih priporoča, ker zamori vsak neprijeten duh. V stoječe in slamnate panji se vtakne še par palčic, da se satje trdneje drži. Panji s premakljivim satovjem pa zahtevajo že več priprave. Predvsem je treba določiti primeren prostor za roj; večji roj naj dobi več prostora, manjši pa manj. Nepravilno bi bilo, ako bi manjšemu roju dali prevelik prostor, n. pr. celo vališče, ker

bi mu bilo hladno; stisnil bi se v kot ter počasi napredoval z delom ali celo hiral. Ravno tako bi bilo na škodo čebelarjevo, če bi se močnemu roju odmeril pretesen prostor; čebele bi se vsled tesnobe pri delu ovirale, bilo bi jim prevroče, in prisiljene bi bile v veliki gruči pred žrelom lenariti. Kot približnje pravilo naj velja: roju se da toliko prostora, da veliko čebel pred žrelom ne leži, a da tri četrtine danega prostora obseda, ko se po vsajenju združi v običajno, grozdu podobno gručo. Če nismo pravega zadeli, zamoremo to drugi dan popraviti, par satnikov dodati ali odvzeti, kakor je potrebno. Dandanes se tozadevno še veliko več greši, kot bi se mislilo; posledica pa je, da se roji slabo razvijajo. Najdejo se še tudi taki panji, ki se v njih zaradi njih nepraktične sestave notranji prostor sploh ne da poljubno omejiti; taki panji si pač ne smejo prisvajati prislova »novodobni« ali celo »moderni«.

Kakor je glavni namen primerne omejitve prostora toplota, tako važno je še skrbeti v vseh drugih ozirih, da ima roj toplo stanovanje. K oknu mora priti topla odeja ali slamnata pletenica. Odzgoraj odpirajoči se panji zahtevajo še posebne pozornosti, ker toplota zlasti navzgor najbolj odhaja, pokrov pa redkokdaj dobro in natančno zapira. Za take panji je treba zato tudi še zgoraj tople odeje. Čebele ne morejo voska pridelovati ter ga ne predelovati, ako je v panju hladno.

Satnike je opremiti z začetki; s tem damo čebelam navodilo, da delajo sate, kakor je nam ljubo, ne pa kakor same hočejo. Za začetke narežemo iz umetnih satov 2—5 cm široke trakove (v smeri celičnih vrst), ki jih pritrdimo z voskom po sredini zgornjega satnikovega remeljca, in sicer po celi dolgosti, ker drugače čebele rade pred koncem v stran krenejo, kar potem v vsem satovju povzroča nepravilnost. Ko v jeseni odstranjemo nerabljive sate, prestare, skrivljene, pokvarjene in take, ki so v spodnjem delu trotovi, jih izrežemo tako, da zgornji del ostaja v satniku kot začetek rojem v prihodnji pomladi. Tudi one začetke, ki nam jih roji v treh tednih ne izdelajo, odvzamemo in nadomestimo z umetnimi sati ter shranimo za uporabo rojem naslednjega leta.

S tem, da se roju določi velikost prostora, je določeno tudi število satnikov. Kakor je znano, roj najbolj marljivo dela prvi čas, pri-

Slika umrlega čebelarja g. Ivana Strelca, nadučitelja v št. Andražu v Slov. goricah na Štajerskem. (Njegov životopis v 4. števil. »Slov. Čebelarja«.)

bližno 14 dni, ako paša in vreme vztraja. Pozneje je namreč v panju že več zalege, ki jo morajo čebele oskrbovati, ter jih ne more več toliko na pašo; razen tega se še vsak dan nekaj čebel poizgubi, zato delo s časom pojema, uspeh je vedno manjši. Ta prvi čas se mora torej dobro porabiti v to, da roj dani mu prostor po možnosti izdela. Da to dosežem, postopam sledeče:

Vsak roj dobi 2 sata medu; ako jih ni v zalogi, jih poiščem pri onih ljudstvih, ki naj ne rojijo, ali pri izrojencih. S tem so roji preskrbljeni za vsak slučaj, tudi za slabo vreme, da jih ni treba v prvem trenutku krmiti. Zlasti pri rojih ima glad slabe posledice, ker stradajoče čebele prekinejo proizvodnjo voska — tudi v slučaju takojšnje odpo-moči — najmanj za 2—3 dni. Za medenimi sati pride v vsako vrsto (dvovrstno vališče) 4—5 satnikov z začetki. Po zgoraj navedenem načinu imam na razpolago večjih in manjših začetkov, ki jih ne dam v panj poljubno, temveč po velikosti, t. j. k medenim satom najdaljše, proti kraju pa vsakega naslednjega nekoliko manjšega. Tako imam že skoz šipo vedno pregled napredujočega dela, oziroma vseh satov, dokler niso zadnji dodelani. Ako je potrebno zdaj, ko so vsi sati dovršeni, prostor razširiti, uporabijo se izključno le celi umetni sati. V izredno slabi letini ali kadar se rojenje neprimerno zakasni, dam rojem sploh le cele, izdelane sate; to pa velja, kakor rečeno, le za izredne slučaje.

Iz navedenega je razvidno moje stremljenje, da naj čebele v go-tovih časih tudi izdelujejo satovje, oziroma pridelujejo vosek, kar nji-hova narava zahteva; razen tega pa mora čebelar na to računati, da umetno satovje naravnega nikdar popolnoma ne nadomesti. Zato tudi ne odobravam, ako kdo rojem daje vselej cele umetne sate ali umetne, pomešane z naravnimi. V poslednjem slučaju se doseže izdelek, ki ne odgovarja ne roju in ne starcu, ampak je nekaka mešanica, ki ji ne vem imena. Kdaj mi naj pa čebele izdelujejo naravno satovje, ako ne kot roj, ko vendar starci delajo skoraj izključno le trotovinu? Naši naj-boljši dandanašnji čebelarski strokovnjaki zahtevajo, naj se roju da pri-lika, da se v svojem novem domu zbere v od narave mu prisojeno, grozdu podobno gručo, da se tako čebele v svojo naravno skupnost vživijo in isto tudi čutijo, ne da bi bile z umetnimi ali drugimi sati ločene in razdeljene na več delov. Saj je čebelno ljudstvo pravi ideal skupnega, složnega, združenega življenja in delovanja.

Moja stiskalnica.

Urednik.

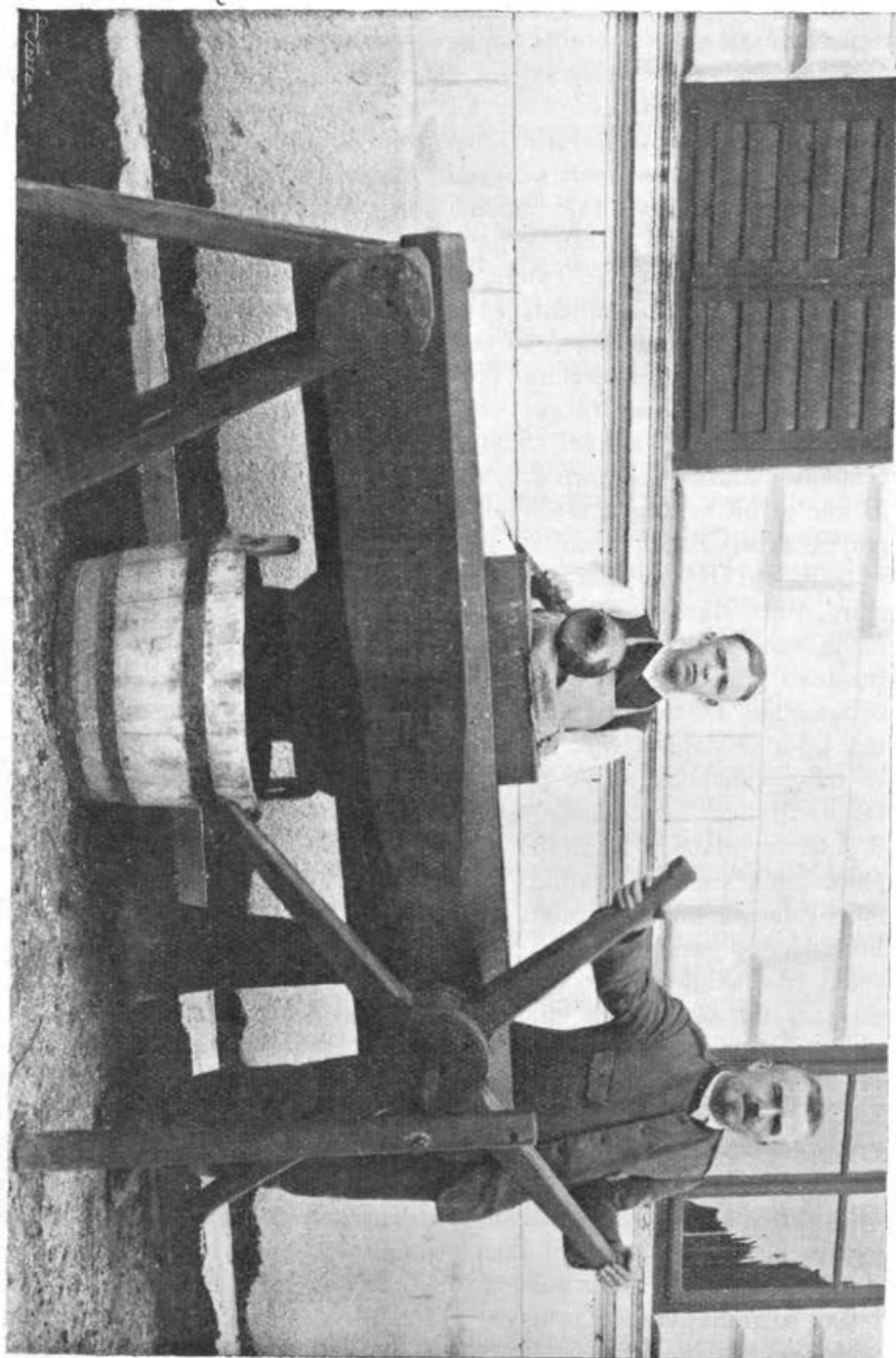
Pred desetimi leti sem imel 174 panjev čebel, večinoma kranjičev, in ker je bila čebelarstva letina slaba, sem jeseni precej družil. Nabralo se mi je tedaj precej voščin, in ker sem jih imel tudi od prejšnjih par let že dokaj v kepah stisnjenih, mi je bilo na tem, da si preskrbim dobro stiskalnico, ki bi delala čisto in uspešno, ne da bi ostalo po celo četrtno

in še več voska v tropinjah. Prej sem bil preizkusil že nebroj raznih topilnikov za vosek, bodisi takih, ki so se v njih voščine razgrevale v pari, ali pa so bili napravljeni tako, da so se razkuhavale voščine v vreli vodi, in z vijakom, ki je bil vdolan kar v topilniku, se je iztisnil vosek, da je stopil na vrh kropa ter se potem odlil. Oboji vrsti pa nista bili vredni v primeri z navadno kranjsko prešo niti počenega groša, dasi so stali nekateri taki topilniki prav lepe denarce. Pa človek je bil začetkoma ž njimi še zadovoljen, in jaz pri neki taki Gröberjevi kanalliji celo navdušen, a še zdajle, ko to pišem, se mi zdi, da menda zardevam, ko se spominjam, kako sem jo nekoč v »Čebelarju« hvalil. Javno prosim odpuščanja, če sem spravil vsled tega koga v škodo, da si je nabavil tak »univerzalni« (!) topilnik, zakaj zavržel ga je že zdavnej, kakor jih imam jaz že več vrst med staro šaro v svarilen zgled svojemu naraščaju. Narejeni so bili večinoma tako, da jih ni bilo mogoče temeljito snažiti. Naposled je tekel iz njih rjav namesto rumen vosek, in ker je bil vrhutega vsak tak nestvor od sile počasen, je vsakdo po par poizkusih napravil rad ali nerad — križ čezenj, če kaj hujšega ni bilo.

Rajniki Rôpov oče, moj nekdanji čebelarski sosed, pa so imeli staro, prav staro navadno kranjsko prešo; naredil jo je še od njihovega očeta stari oče. Gotovo bi bila častitljiv predmet za bodočo čebelarsko razstavo v Ljubljani, da ni zgorela pred par leti pri požaru hiše in čebelnjaka. Iz tega ozira je je bilo zares škoda, toda iz drugega ne, ker kdor je delal ž njo, je skoraj krvav pot potil. Pa zakaj? Zato, ker je bila prekratka, vijak predebel — dobrih pet palcev — in seveda lesen. Matica, ki je imela samo tri motoroge, pa tudi prekratke, se je drgnila ob platišče za dober čevelj v premeru. To so obenem tudi napake takih starih stiskalnic.

Zdaj pa pogledjte mojo, prosim! Ni kar tako obtesana, ampak je lična; in ko sem jo nekdanj pokazal nekemu čebelarskemu prijatelju, je rekel, da se ji je kar odkriti. Pa ima vendar strahovito moč, ker če povem, da se po 1 m 90 cm dolgi, 35 cm široki in 17 cm debeli platišči pri delu ukrivita za 10 cm, tedaj si lahko vsakdo misli, da se, kar je vmes, vse drugače ožme, kakor na primer more gospodinja ožeti kakšno limono. Zato pa ni treba treh dedcev, kakor nas je bilo včasih pri preši Rôpovega očeta, ampak jo vsak štirinajstletni fanté do konca privije, če le ni preveč »kivov« zaprtek. Seveda se more proizvajati taka moč samo z železnim vijakom, ki ima goste vijuge, ni predebela sveča, matica pa iz medi. Kjer se matica drgne ob platišče, mora biti dotična ploskev kolikor mogoče majhna. Na istem mestu, kamor motoroga, oziroma matica pritiska, mora biti v platišče vdolana železna, v motorogo pa bakrena plošča, da se tem lažje vrti. Tako je opravljena moja stiskalnica.

Koliko stane? Pravzaprav je draga, pa tudi ne. Če se upošteva, da je računal Sammassa samo za vijak in matico 36 K, vse drugo z delom vred ter na dom postavljeno pa je stalo tudi samo 36 K, potem

Urednikova stiskalnica.

Fotografiral Anton Sepaher, učitelj v Kranju.

sem še dosti poceni do nje prišel. Zdaj, ko je vse tako nazarensko drago, bi stala taka stiskalnica gotovo znatno več, tako da se je ne izplača nabavljati malemu čebelarju, temveč le velikemu in čebelarskim

podružnicam, katerih udje bi morebiti kuhali pri enem čebelarju skupno in obenem ter si potem očiščeni vosek delili po razmerju, kolikor je kdo dal surovega blaga v kuho.

Meni se je stiskalnica kmalu izplačala. Rôpov oče so bili namreč slopeč kuhar voska, zato jim je dal neki trgovec z voščinami toliko voščin v kuho, da so nakuhali 209 kg voska, prav lepega, vsa čast! Tropin je bilo na dvorišču tak kup, kot pri kakem majhnem kmetu spomladi gnoja. Dotičnega trgovca sem prosil, če mi dá nekaj tropin, ker sem dobil ravno novo prešo. Dovolil mi jih je vzeti precejšen zaboj, vpoštevaje tudi mojo pomoč pri kuhi, druge pa je spravil v vreče in jih poslal neki tovarni v Varaždin. Ker sem jaz prvi nakladal, sem pričel na onem koncu, kamor so stresali tropine bolj proti zadnjemu, to pa zato, ker sem vedel, da je vsem pomagačem naposled že odpovedala moč za privijanje, kar ni bilo čuda pri taki preši.

Meni podarjenih tropin je bilo za šest kotlov, ter sem izkuhal dobrih 18 kg voska, tehtanega po drugem čiščenju. Takrat sem ga prodal kilogram po 3 K 52 h, kar znaša 63 K 36 h. Da bi jaz par dni prej kuhal, ne bi šle tiste tropine v Varaždin; še danes se mi kolca po njih.

Iz navedenega se jasno razvidi razloček med dobro in slabo stiskalnico.

Kuhanje svojih že omenjenih voščin — nekaj malega sem jih še dokupil — sem odložil za velike počitnice in takrat sem nakuhal očiščenega blaga 57 kg. Prodal sem ga 56 kg; ravno stari cent. Če napravimo zopet nekoliko računa po tisti ceni, dobimo 197 K 12 h. Potemtakem se mi je stiskalnica dobro izplačala, ker z drugo stiskalnico, zlasti pa še s kakim topilnikom bi gotovo ne dobil tolike množine voska.

Naj še omenim, kakšno mnenje je imel svečar o mali drobtinici voska, ki je padla poleg tehtnice. Dasi ni bila večja od prosenega zrna, jo je bil vendar skrbno pobral ter potem dejal: »Vidiš, moj oče mi je dejal, da je vosek kakor zlato; paziti je treba na vsako drobtinico!« Zapomnil si je dobro ta očetov nauk, ker dandanes sedi na tisočakah, pa menda od samih drobtinic ne.

Prihodnjič bom povedal, kako kuham vosek.

(Dalje prihodnjič.)

Kranjska čebela v tujini. Ali je ž njo doma vse v redu?

A. T.

V »American Bee Journal« je nedavno neki ameriški čebelar iz Minnesote priobčil sliko, ki ga kaže stoječega poleg panju z okvirji, na katerem je naloženih pet nadstropij. Čebele so mu v tem panju z nadstropji preteklo poletje nabrale 210 (dvestodeset) američanskih funtov medú — to je čez sto kil! Zarod ene matice (ki jo je lansko leto poslal g. I. Strgar temu Amerikancu) je nabral v enem poletju za 155 K

medú. (Cena medú je v Ameriki nižja ko tu.) In gori omenjeni čebelar pravi, da je bila letos paša radi velike suše neugodna; koliko bi šele pridelal, če bi bila dobra letina?!

»Oskrbite si boljše čebele!« — kako izkušajo uresničiti to geslo ameriški čebelarji! In kdo misli na te reči pri nas?

Ako bi kdo omenil to stvar kakemu našemu navadnemu čebelarju, bi ta odgovoril: »Kaj to — čebela je čebela« — in sosedu bi pravil, kako čudni ljudje so na svetu, češ, zdaj jim še čebele niso več všeč.

V »Canadian Harti culturist and Beekeeper« (Kanadski sadjerejec in čebelar), mesca junija 1913 poroča tajnik »Čebelarskega društva v Ontario« (kanadska provincija) med drugim tudi sledeče: »Do zdaj se je oglasilo enoinosemdeset članov za dobavo matic potom našega društva. Ti so poslali denar za devetsto matic, katere naj se jim pošljejo mesca maja, junija in julija. Naše društvo se je z izrejevalcem matic za 2000 (dva tisoč) matic pogodilo, in vidi se že zdaj, da to število ne bo preveliko.

Torej se iz tega vidi, da so v Ameriki izboljšanje čebelne pasme vzela v roke čebelarska društva. Tam kupujejo matice od onih izrejevalcev matic, ki so jih izredili iz dobrih, krepkih pasem čebel, od takih izrejevalcev matic, ki so si pridobili ime, da po znanstvenih načelih in z izbiranjem najboljših vrst izrejajo take matice, ki zajamčujejo dober zarod, boljši kakor je v dotičnih krajih. Amerikanci so uvideli, da morajo oslabele čebele pokrepiti in požlahtniti z novo krvjo, najsibode to že potom skrbnega izbiranja najboljših vrst domače pasme ali pa z vpelevanjem tuje krvi.

V začetku tega spisa smo videli, da se je polastil ameriških čebelarjev duh in poželjenje po večji izobrazbi glede čebelarske vede, in to v tako veliki meri, da ustanavljajo stolice za čebelarstvo na univerzah, in dalje smo videli, da so spoznali potrebo izboljšanja domače čebelne pasme. Začeli so uvidevati, da je nevednost in malomarnost med čebelarji nevarna stvar, ker nevedni in malomarni čebelarji so krivi, da čebelna pasma degenerira ali pa, da se nalezljive čebelne bolezni vgnezdijo in razširijo. Uvideli so dalje, da čebelarski pridelki, med in vosek, vsled nevednosti in malomarnosti nekaterih čebelarjev izgubljajo v vrednosti in splošnem čislanju, ker ti čebelarji ne uporabljajo one skrbi in znanja pri pripravi teh izdelkov za trg, kakor zahtevajo pravila snažnosti in zdravstvena načela. In to vpliva jako neugodno na ceno in razpečevanje medu.

Ali ni v vseh teh ozirih pri nas na Slovenskem tudi veliko izboljšati? Ali ni pri nas polno nevednih in malomarnih čebelarjev, ki imajo čebele v umazanih, zaduhlih, trohnelih in plesnivih panjih, na zanemarjenem in moljnatem satovju, kjer se muči, hira in propada čebelica v razmerah, ki imajo oslavljenje pasme za nasledek, in kjer so vsi pogoji dani, da se vgnezdijo nalezljive bolezni? In, ali ni med, ki ga pridelajo naši čebelarji, večkrat take vrste, da ni za porabo v je-

dilne namene? Vsaj oni, ki je videl, kako se ravna pri pridelovanju medu iz satovja, ga ne bo mogel s slastjo zaužiti.

Res nekaj odločilnega in korenitega bo treba tukaj storiti, da preprečimo popolni propad našega čebelarstva. V tem oziru moramo slediti naprednim deželam; kar so one v tej zadevi ukrenile, je pri nas še veliko bolj potrebno. Vlada Združenih držav je leta 1912 dovolila 75 tisoč kron za čebelarske preizkuševalne namene. Vrhutega je pa še državnemu čebelarskemu zavodu v Washingtonu letni prispevek za 25.000 kron povišala.

Kar je pa najbolj pripomoglo, da se je med ameriškimi čebelarji prebudil duh vzajemnega postopanja v zboljšanje in obrambo njihovega stanu, je vedno večje razširjenje čebelnih nalezljivih bolezni.

V Ameriki se nahajata dve čebelni nalezljivi gnilobi zalege: ameriška in evropska. V bistvu sta si celo podobni. Na Angleškem je zadnja leta nastopila neka nova bolezen, imenovana »Isle of Wight disease«, ker se je na otoku tega imena prvič prikazala. Ne ve se še, če je nalezljiva po čebelah, satovju ali medu, ali pa je le posledica gotovih vnanjih razmer. Pri tej bolezni čebele otrpnejo, začnejo otekati in poginjevati, in to v taki meri, da celi uljnaki v kratkem času pridejo ob žival. Zanimivo je, če se bodo naše kranjske čebele, ki jih je preteklo leto Strgar izvozil v večjem številu panjev v Anglijo, mogle ubraniti napadu te bolezni. Dozdaj še angleški čebelarski listi niso prinesli vesti, da bi podlegle tudi naše čebele tej bolezni, in mogoče je, da se bo tudi v tem slučaju pokazala trdnost naše čebele.

Gniloba čebelne zalege je nastopila svojo uničujočo pot povsod, kjer se goji čebelarstvo. V Angliji, v Ameriki, v Avstraliji — povsod je začela žeti obilno žetev, in ni čuda, da je to navdalo čebelarje teh dežel s strahom, ter da so začeli misliti, kako bi se obvarovali te ne-zgode, ki je začela pretiti njihovi stroki.

Na shodih čebelarjev raznih držav so sklenili glede iztrebljenja te kuge sledeče: »Neobhodno potrebno je in pravično, da se skrbni in vestni čebelar zavaruje proti neskrbnemu in malomarnemu sosedu-čebelarju. To se pa more zgoditi le potom državnega zakonodajstva, ki naj nadzoruje malomarnega čebelarja in ga prisili ukreniti vse potrebno, da se v njegovem uljnaku ne vgnezdijo nalezljive bolezni ali pa da se iz teh na druge uljnake ne prenesejo.«

Vlade raznih dežel, kjer se govori angleški jezik, so ustregle želji čebelarjev ter so izdale potrebne zakone. Tudi v Švici in Belgiji so se uvedli zakoni v tej zadevi.

In kaj se je zgodilo pri nas v tem oziru? Pri nas, v deželi, ki nadkriljuje vsako drugo glede izvažanja čebel v tuje kraje? Ali niso ti novi zakoni v obrambo čebele svarilo za nas, da se nemudoma kaj ukrene glede vzdržanja zdrave in dobre domače čebelne pasme?¹

¹ Primeren tak zakon je že izdelan in bo gotovo potrjen. — Op. ured.

Ali ni tudi pri nas gniloba zalege razširjena? Da, da, to je, in sicer v veliko večji meri, kakor se misli.

Gniloba pa ni škodljiva samo našemu čebelarstvu, temveč nevarnost preti tudi našemu izvozu čebel v tuje kraje. Naj trgovec s čebelami uporablja še tako veliko skrb in previdnost, mogoče je vendar, da se okuženi panji pri izvozu vtihotapijo ter na ta način pridejo v tuje kraje, kjer bi mogli okužiti ondotne domače čebele. Nemška vlada je že ukrenila nekaj obrambnih sredstev glede uvažanja okuženih čebel, in druge države bodo sledile Nemčiji. O tem ne smemo kar nič dvomiti! In ko se bo to zgodilo, bo zadel hud udarec naše čebelarstvo, ako ne ukrenemo potrebnega, da bodo le zdrave in čvrste čebele zapuščale našo deželo, in da se sploh naše čebelarstvo postavi na bolj zdravo in moderno stališče.

V Ameriki, v Angliji in Avstraliji so bili zadnji dve leti izdani zakoni, ki so poskrbeli za uvedbo vladnih čebelarskih nadzornikov. Ti nadzorniki imajo paziti na vse slučaje, kjer se prikaže kaka nalezljiva bolezen. Oni morajo skrbeti, da se bolezen omeji in iztrebi, oni morajo vse čebele, prišle iz tujih krajev, preiskati, in če so bolne, jih uničiti. Oni imajo dalje nalogo čebelarje poučiti, kako se bolezen spozna, kako se zdravi itd. Ti državni uradniki imajo polno moč ukreniti vse, kar je potrebno, da ostanejo čebele zdrave in čvrste, radi tega tudi vršijo predavanja o čebeloreji sploh, prirejajo demonstracije z raznimi panji, čebelarskim orodjem itd.

Tako postopajo države, v katerih čebelna kuga ni tako razširjena kakor pri nas na Kranjskem, ker one znajo ceniti pomen in važnost čebelarstva. Te tuje države vedo, da je čebelarstvo javna, vse narodno gospodarstvo zadevajoča stvar, nele v tem oziru, da donša dobiček z medom in voskom, temveč tudi radi velike in važne vloge, ki jo imajo čebele pri oploditvi poljskih, vrtnih in sadnih rastlin, od katere vloge je odvisen večji ali manjši pridelek.

V vseh teh zakonih, ki so jih prej navedene države izdale v varstvo čebelarstva, se nahaja točka, ki prepoveduje daljnjo uvedbo panjev z nepremakljivim satovjem ter daje lastnikom takih panjev rok, v katerem jih morajo odpraviti ali pa nadomestiti s panji s premakljivimi okviri.

Najmanj 90 odstotkov panjev na Kranjskem pripada k prvi vrsti, namreč z nepremakljivim satovjem. To dela pri nas celo stvar posebno težavno, a to nas ne sme strašiti, da začnemo s preosnovanjem našega zastarelega načina čebelarstva v novodobni in napredni smeri.

In k temu nas silijo z neovrgljivo doslednostjo obrambna sredstva, katera so uvedle tuje dežele. Kmalu, morebiti že letos, bo prišel čas, ko bo vsaka pošiljatev naših čebel na meji tujih dežel preiskana in natanko pregledana, tako čebele kakor tudi satovje, če je glede zdravja vse v redu. In če se primeri le en slučaj, kažoč nalezljivo bolezen, po-

tem je izvozu naših čebel prizadet udarec, čigar posledic se ne bo tako lahko iznebiti.

Tako važna narodno-gospodarska stroka in kmetijska panoga, kakor je čebelarstvo za Kranjsko, nima zdaj nobenega uradnega zastopstva in načelnitva. Osrednje slovensko čebelarско društvo je edini faktor, kojemu je usoda čebelarstva izročena. Odbor, vodeč to društvo, obstoji z eno ali dvema izjemama iz čebelarjev-amaterjev, ki iz nagnjenja do čebel v svojih prostih urah negujejo vedo čebelarstva ter izkušajo na ta način in iz knjig pridobljeno vedo v tej stroki potom nekaterih predavanj in potom glasila »Čebelar« uporabiti v pouk članom društva. To je prav lepo in dobro, in ti možje zaslužijo javno priznanje za svojo požrtvovalnost. V sedanjih resnih časih gospodarskega praktičnega napredka in stremjenja pa samo amaterski poizkusi in sredstva ne zadoštujejo več. Taka strokovna društva so neobhodno potrebna, da vzdržujejo in vzbujajo veselje in zanimanje do stroke, kateri so posvečena; potrebna so dalje, da se oživi in vzdrži med člani stanovski duh in čutje ter vzajemno postopanje pri obrambi svojih pravic ali v pridobitev novih, ako bi to zahtevale razmere. Tudi v oziru večjega pouka in znanja med člani glede njih stroke, so velevažne vrednosti, in kar imamo naprednih in modernih čebelarjev, so gotovo v našem čebelarškem društvu in v »Čebelarju« našli prvo podlago svojega delovanja in vzpodbujajo, vzdržati na tem potu.

(Dalje prihodnjič.)

Razvoj čebelarstva.

Alojzij Pirec.

Duševno stanje vsakega naroda ima svoj odmev v različnih panogah duševnega dela in onega na različnih poljih fizične sile in moči. Vsako desetletje, stoletje ima svoj značaj, različen od vseh drugih, in ta obstoja v tem, da izrablja vsaka doba naravne moči na drug način. V to svrho so nastali mnogovrstni stroji, katerih čudoviti sestav bo še poznemu svetu v občudovanje. Ne samo stroje je človeštvo izumilo, ono je udomačilo tudi različne živali, ki so mu v prid in korist.

Za čebele so se zanimali vsi narodi, ki so prišli kdaj v dotiko s to živalico. Da pa niso čebele imele nekdanj take vloge kakor sedaj, je umljivo, ako se spomnimo, da je pračlovek gledal vso naravo drugače, kot mi.

Zanimanje za naravo je bilo človeku takorekoč prepovedano. Vsaka stvar v naravi je imela svojega gospoda. Nam je znano, da so bivali po mnenju naših pradedov ob potokih vile, da so bivali po velikih gorah hudobni duhovi itd. Tedaj so imeli bogovi in boginje neposredno gospodstvo nad vso naravo. In greh je bil za človeka, ako je odgrnil kdaj zastor čudapolne narave in pogledal, kaj tiči za tem zagrinjalom. Toda človek ni ostal vedno na tej stopnji. Začel se je vedno bolj zanimati za naravo. In tako je minul oni strah pred bogovi

in različnimi bitji, ki so ga navdajali s strahom. Odkril je mogočne zaklade narave, jih začel uporabljati in izkoriščati. Omejiti se hočemo tukaj posebno na čebele. Saj te so bile med prvimi bitji, ki jih je človek izkoriščal.

Prvotno so bivale čebele v votlinah velikega skalovja in v duplih dreves, ki so bila na takih krajih, da so mogli priti do njih solnčni žarki. Zakaj, kakor je znano, čebele ljubijo solnčne kraje, ne zaradi toplote, ampak tudi zaradi tega, ker raste na solčnih krajih najbujnejše rastlinstvo. In čebele so našle po nagonu take kraje. Da so bivale čebele sprva v skalnih votlinah in drevesnih duplih, to nam pričajo bajke in narodne pripovedke, v katerih je vedno nekaj resnice.

Že od nekdaj je imelo ljudstvo čebele za sveto žival. To nam pričajo različna mesta v mitologiji. Naše ljudstvo tudi vedno govori, da čebele »umrejo«, dočim govori o drugih živalih drugače. Iz več razlogov je bila čebela človeku priljubljena. Že med sam na sebi je vplival tako blagodejno na ljudstvo, da si ni moglo misliti o tej živali kaj slabega. Spoznali so dalje že tudi takrat, da pomaga med proti različnim boleznim.

Dalje so bile čebele svete, ker so uživali bogovi na Olimpu med, pod imenom nektar. Mislili so si tedaj, da tiči v tej živali nekaj tajnega. Čebele so bile v gorah začuvane od različnih bitij; čuvala so jih dolgolase nimfe v belih, dolgih svilenih oblekah. Človek je šel v gore, ne meneč se za kazen bogov, pred katero so ga strašili stari, in prinesel domov medu. Videl je, da je dober, in tedaj je udomačil čebele.

Zamašil in posekal je votlo drevo, ga spravil domov ter odprl. Ko je videl, da čebele tudi doma nanašajo med, je šel še po druge panji in roje vsajal zopet v votle žlambore.

To je bil prvi začetek čebeloreje.

Ako primerjamo panj prvega čebelarja s panjem modernih čebelarjev, tedaj uvidimo čudoviti napredek čebelarstva. Do tega razvitka se je rabilo stoletja, gotovo pa še ni na vrhuncu. Za nas naj zadostuje čebelarski obrat v Žnideršičevem panju, zakaj boljšega si ne moremo želeti, ker ga tudi ne poznamo.

»Slovensko osrednje čebelarsko društvo v Ljubljani« priredi

dvodnevni čebelarski tečaj v Marijanišču v Ljubljani

dne 19. in 20. julija t. l. Začetek vsak dan ob 8. uri zjutraj in ob 2. uri popoldne. Prijave sprejema »Slovensko osrednje čebelarsko društvo v Ljubljani« **do 10. julija t. l.** Ker bo število udeležencev omejeno, se o sprejetju v tečaj obvesti pismeno.

Odbor.

Častito vodstvo Marijanišča je blagovolilo dovoliti brezplačno nekaj prenočišč vnanjim udeležencem tečaja pod pogojem, da so po hišnem redu ob 9. uri zvečer doma.

Mesečni pregled za maj 1914.

Poročevalec Avg. Bukovec.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi							
	pridobil dkg			izgubil dkg							najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom		
	Mesečna tretjina																0	1/2	celi			
	1	2	3	1	2	3																
Brojnica pri Nabrežini 83 m	170	480	840	70	50	190	1180	—	210	20	30	+10	19	6	30	19	—	6	4	21	17	
Metlika 166 m	—	750	1175	—	25	350	1550	—	300	18	28	+2	15	1	25	14	—	7	20	4	30	
Strlac pri Šmarjeti 195 m	—	305	1320	115	90	540	880	—	250	21	32	+2	17	29	13	—	8	16	7	26		
Formin pri Moškanjcih 211 m	10	150	830	95	130	250	515	—	150	21	25	—3	10	1	28	16	—	12	7	12	26	
Mokronog 251 m	—	20	440	125	95	65	175	—	100	21	28	—2	5	14	4	26	17	—	13	5	13	25
Krtina pri Dobu 305 m	25	—	240	120	150	20	—	25	100	23	26	—2	12	8	27	20	—	11	6	14	15	
Ljubljana 306.2 m	350	860	920	50	70	120	690	—	220	21	25	5	+1	13	2	28	16	—	8	7	16	22
Kranj 358.5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	0	13	22	12	—	12	13	6	20		
Podgorje pri Kamniku 380 m	10	5	215	20	110	25	75	—	50	23	27	+1	15	2	26	13	—	10	8	13	18	
Il. Bistrica 400 m	20	3	20	—	10	100	—	40	30	17	26	+2	14	23	12	—	8	14	9	28		
Struge pri Dobropoljah 420 m	10	—	120	90	130	90	—	180	80	23	27	+10	12	2	26	13	—	18	6	7	26	
Radoljica 477 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Novokračine v Istri 488 m	30	120	450	130	70	100	300	—	150	23	29	+1	13	5	29	13	—	11	10	10	24	
Sv. Duh na Ostrem Vrh 536 m	40	—	170	70	120	30	10	—	60	23	22	+1	11	5	26	15	—	10	18	3	22	
Grahovo pri Cerknici 569 m	270	50	185	180	113	—	212	—	105	7	26	—1	12	4	23	17	1	11	11	9	24	
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	80	16	70	6	76	122	—	38	62	23	25	0	9	6	31	17	1	9	9	13	24	

Vreme. Dež na dež, kot priboljšek pa mrzli vetrovi. Bilo je malo takih dni, da se je človek vremena lahko veselil. Skratka rečeno: za letošnjim majnikom se ne bomo jokali.

Paša. Dasi je bilo vreme neugodno, je bila v mnogih krajih paša izredno bogata. Česminje ni medilo, deteljo je opral dež, pač pa sta divji kostanj in hrast letos zelo medila. Le stokrat žal, da čebele niso mogle paše izkoristiti, ker jih je oviral dež. Akacija je čudovito cvetela in medila.

Čebele. Panji so lepo razviti. Roji so pričeli prihajati že v prvi mesečni tretjini in je bilo s koncem meseca rojevne konec. Pa kakšni roji! Drugci so večji kot prejšnja leta prvci. Matice srečno praše. Žnideršičevcem ni bilo mogoče rojenja ubraniti, dasi smo poizkušali to na vse mogoče načine. Kakšni čebelarski nevedneži smo, spoznamo šele takrat, kadar nas čebela začne mojstrovati...

Posebnosti:

Brojnica. Glavno pašo so nam uničili nalivi.	Sila.
Metlika. Paša izvrstna, to pa kljub slabemu vremenu.	Barle.
Formin. Roji so težki.	Lubec.
Krtina. Panji so vsi v maju porojili.	Schmeidek.
Podgorje. Prva in druga tretjina silno slaba! Rojenje je končano; roji številni in težki.	Sallath.
Struge. Maj je bil skrajno neugoden. Panji rojijo slabo.	Meglen.
Novokračine. Paša je bila tako slaba, da smo morali pokladati.	Hrabar.
Akacija cvete tod letos bogato, medij pa nikoli.	Kobal.
Grahovo. Paša izvrstna, bera nezadovoljiva! Panji so splošno močni.	

Ljubljana. V medu plavamo in roje ogrebamo kolikor jih hočemo. Čudno je res, da so letos drugci močnejši kot prvci. Bukovec.

Od Osrednjega čebelarskega društva.

Odborova seje dne 23. maja 1914. — Odsotni gg.: Bukovic, Slapšak in Humek. — Sklepi: Določi se enodneven čebelarski tečaj v št. Rupertu na Dolenjskem dne 28. junija. Gospod Lunaček se naprosi, da sestavi program za ondotne razmere in vse potrebno uredi. — Dvodnevni čebelarski tečaj bo dne 19. in 20. julija v Ljubljani v Marijanišču. — Pri ustanovitvi podružnice v št. Petru pri Velikovcu na Koroškem se določi za predavatelja g. urednik Rojina. — Podružnici na Robu pri Vel. Laščah se dovoli dne 19. julija predavanje. Za predavatelja se naprosi g. Koprivec in g. Bukovic. — Gospod Strgar se naprosi, da se v imenu društva udeleži vseslovanske čebelarske razstave v Pragi. — Raznoterosti.

Odborova seja dne 8. junija 1914. — Odsotni gg.: Hafner, Bukovic in Koprivec. — Sejo vodi g. podpredsednik Humek. — Voditelju opazovalnice v Kobaridu se dovoli dvostenat Albertijev panj. — Za predavatelja na enodnevnem tečaju v št. Rupertu na Dolenjskem se naprosita gg. Rojina in Bukovic. — Razgovor o tečajih in drugih društvenih zadevah. — Razno.

Iz Spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi: 11. Dne 29. junija. Čebelarska podružnica za gornjegrajski okraj na Gorici v Savinjski dolini ob 10. uri predpoldnem pri čebelnjaku g. nadučitelja Val. Pulkota. — 12. Dne 5. julija

podružnica za ormoški okraj ob 3. popoldne pri čebelnjaku gospoda Zadravca na Libanji. (Ta shod je bil v zadnji številki »Čebelarja« naznanjen na 29. junija, a se je moral za en teden preložiti, kar se naj blagovoli vpoštevati, da ne bo neljubih pomot.) — Dne 12. julija podružnica za konjiški okraj ob 2. popoldne v Tepanjah pri šolskem čebelnjaku.

Jurančič.

Kranjske podružnice.

Novomeška podružnica naznanja svojim članom, da ima svoj redni občni zbor dne 21. t. m. (v nedeljo) ob 3. uri popoldne v gostilniških prostorih gospoda I. Zurca v Kandiji. K obilni udeležbi vabi odbor.

Štajerske podružnice.

Čebelarska podružnica za Celje in okolico priredi v nedeljo dne 28. junija ob 3. uri popoldne pri čebelarstvu gospoda Josipa Kosija na Bregu pri Celju svoj redni občni zbor s predavanjem. Predaval bode gospod Jurančič. K obilni udeležbi vabi odbor.

Čebelarska podružnica za gornjegrajski okraj zboruje v ponedeljek dne 29. junija t. l. ob 10. uri na Gorici. — Na dnevnem redu je med drugim tudi predavanje potovalnega učitelja čebelarstva gosp. Jurančiča od Sv. Andraža v Slov. goricah in marljivega čebelarja gosp. Pulkota, in sicer: »Prehod k čebelarjenju s premakljivim delom«. — Vsak, ki želi umno čebelariti in ki se sploh zanima za društvene zadeve, bode gotovo prišel na to zborovanje. Sicer pa čebelarske pozdrave vsem društvnikom! — V Ksaveriju, 3. junija 1914.

Josip Terčak, t. č. predsednik.

Koroške podružnice.

Čebelarska podružnica v Doberlivesi je imela dne 10. maja t. l. ob 3. uri popoldne v Narodnem domu v Doberlivesi poučno čebelarsko predavanje, ki ga je otvoril naš načelnik gospod Lovrenc Šturm s tem, da je najprej vse navzoče pozdravil, posebno pa predavatelja gosp. Bukovica iz Ljubljane, ki se ni zbal tako dolgega pota sem k nam. Predavanja se je udeležilo okoli 40 čebelarjev, ki so jako pazljivo in z zanimanjem poslušali gospoda predavatelja, ki je povedal, kako naj oskrbujemo roje, da moremo čim več dobička pričakovati od njih. Obenem je tudi razkazal in opisal eksportni panj, ki ga je pripeljal s seboj. — Ker je pri nas čebelarstvo še jako po starem, bi pač priporočal, da bi se čebelarji, posebno člani, udeleževali takih predavanj v večjem številu, da se čebelarstvo povzdigne do višje stopnje. Gospodu Bukovicu bodi izrečena tem potom najpristrčnejša zahvala! Mih. Škof, t. č. tajnik.

Čebelarsko in sadjarsko društvo v Spodnjem Dravogradu priredi dne 5. julija čebelarski shod pri čebelnjaku g. Vrbana Pognerja, kjer se bo iztakal med, obžičevale umetne medstene ter narejali roji. Začetek ob 2. uri popoldne; po shodu ima odbor sejo. Člani naj ne izostanejo in naj pripeljejo tudi svoje prijatelje sabo.

Miloš Šmidhofer, načelnik.

Jelka medi. Koncem maja sem opazil, da sede v pazduhah jelkinih mladik one »bradavice« (omenjene v 11. številki »Slov. Čebelarja« iz leta 1913), v torek 2. junija pa sem naletel na jelki čebele. — Tudi smreka medi. Ta pa ima v svojih pazduhah mnogo debelejših »bradavic« — celo kot koruzno zrno debele in svetlejše. Tudi na teh bradavicah sem opazil čebele. S. K.

V pojasnilo. List »Slovenski Železničar« je v neki številki pomotoma poročal, da je grahovska čebelarska podružnica darovala jugoslovanski železniški organizaciji 500 K. Bodi na tem mestu javno pribito, da je ta vest pomotoma prišla v list in da podružnično predsedstvo ne ve ničesar o kakem daru. Upam, da to pojasnilo pomiri po nepotrebnem razvnele duhove nekaterih članov grahovske podružnice. — Dovoljene deželne podpore v znesku 500 K podružnica še ni dobila, ker deželni zbor še ni poskrbel za kritje dovoljenih podpor. Toliko v vednost. Rakovšek, t. č. predsednik.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Kaj je storiti, ako ob dolgotrajnem slabem vremenu in v neugodni čebelarski letini prevešeni panj vzlic negovanju peša, čebelar pa nima v zalogi zadostne množine, in v praznečem se medišču večje ogrožajo nezasedeno satje? — A. L. v št. R.

Odgovor: Če je dolgotrajno slabo vreme in sploh neugodna letina, mora čebelar, če nima medu v zalogi, seči po sladkorju in če bi moral denar zanj vzeti »izpod kože«. Da se v takem žalostnem slučaju čebele ne bodo dovoljno množile, je umevno, in treba je prevešeno satje, ko so se bile čebele že izlegle, vzeti iz medišča ter ga shraniti in zažvepljati v dobro zaprti shrambi, če ni še v tistem letu zanj kakšne uporabe.

Vprašanje: Kako to, da pravite na Kranjskem: Dobil sem roj, ne roja, ko pa imajo samostalniki moškega spola, ki pomenijo kako živo bitje, v tožilniku ednine končnico a, n. pr.: videl sem človeka, moža, roja itd. — I. J. v A. (Štajersko.)

Odgovor: Skupno ime roj, ki kaže množino enovrstnih stvari (čebel, mušic), se rabi pri nas v edninskem tožilniku čisto pravilno, kakor n. pr.: videl sem trop, oddelek (vojakov), bataljon itd.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu »Slovenskega Čebelarja« v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku »Slovenskega Čebelarja« Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik »Slovensko čebelarsko društvo«. Tiska »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Listnica uredništva.

Gospode vodje opazovalnic se najljubneje prosi, naj gospodu Bukovicu vsaj do 5. dne vsakega mesca pošljejo svoja poročila, ker sicer list nikakor ne more redno izhajati.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarskega društva« v Ljubljani ima v zalogi sledeče čebelarско orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —'70	Dathejeva pipa	K 2'80
" mali	" —'40	Matičnice	" —'54
Špiritova svetilka	" —'40	" drugačne	" —'44
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja . . .	" 2'10	" okrogle za med satove . . .	" —'34
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" —'40	Nož za odkrivanje medenih satov .	" 1'10
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje .	" —'20	Vilice za " " " " " " " " " "	" 1'—
Kolesce za utiranje žice	" —'74	Cedilo za med	" 1'25
" " " " (boljše)	" 1'25	" " " " boljše	" 2'65
Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" —'24	Strgulja za Žnidersiščeve panje . .	" —'75
Zapah za žrelo, velik	" —'20	Čebelarске kape	" 1'70
" " " manjši	" —'15	Lijak za čebele	" 1'80
		Matična rešetka, kvadr. meter à .	" 5'70
		Žična mreža za okenca, kvadratni meter à	" 2'70

V društveni zalogi čebelarских potrebščin je umetno satje popolnoma pošlo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnidersiščev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice à 8 v	K '48	80 kvačic za razstojce	K —'35
1 mreža iz pocink. žice za vrata . .	" —'40	4 zapone za okenca, patent Strgar .	" —'16
2 mreži iz pocink. žice za okenci .	" —'44	4 tečaji za izletalnice	" —'20
1 matična rešetka, prirezana	" —'90	2 tečaja za vrata	" —'26
1 " " " " boljše	" —'95	2 vzmeti za okence	" —'06
2 nosilca za rešetko	" —'24	2 " " " " večji	" —'08
		Skupaj	K 4'52

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani, Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

**Izdelovalnica če-
belarskega orodja
„Kranjsko tržno
čebelarstvo“**

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta Višnja gora
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarsko orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnidersiščevih in drugih panjev, stikalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

**Prodajalna v trgovini
„MERKUR“**

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleskega in eternitnega **skrila**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovna dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-3

Krasne društvene etikete za društvene steklenice za med

so ravnokar izšle in se dobe v društveni zalogi čebelarkega orodja pri gosp. Ivanu Černiču, Ljubljana, hrvaški trg št. 4.

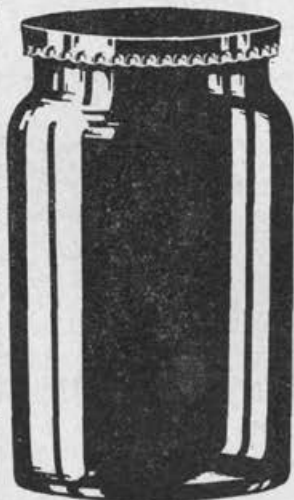
Cena 100 komadov 3 krone, 3 natisnjenim imenom 2 kroni več.

Manj kot 50 komadov se ne razpošilja.

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Cenik

Žnideršičevih, ameriških in eksportnih panjev, potrebščin za izdelovanje panjev, trčalnic (točil), posod in steklenic za prodajo medu, umetnega satja in vsakovrstnega orodja za čebelarstvo razpošilja zastoj Kranjska čebelarke družba z om. z., Ilirska Bistrica.

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarke društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stölzlnoh sinov na Dunaju predloženi patentirani kozarec za med s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Zalogo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani

na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago. Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za Žnideršičeve panji.

Nabirajte povsod novih naročnikov, oz. članov!

Kljub raznim opominom in prošnjam še mnogo čebelarjev ni poravnalo društvenine, oziroma naročnine za »Slov. Čebelarja«. Vsi oni, ki se niso odpovedali do 10. maja, in še sedaj prejemajo list, zapadejo plačilu. Prosimo, da v najkrajšem času storijo svojo dolžnost, sicer jim prihodnji mesec dostavimo poštni nalog, in če še to ne bo izdalo, nastopimo drugo pot. List provzroča društvu ogromno stroškov, zato se tudi ne more dajati zastoj.

Upravništvo.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov (brezplačno, to pa le dvakrat v letu).

Prodam zaradi opuščenja čebelarstva pet kranjskih panjev z dobrimi maticami in eno stiskalnico za izdelovanje umetnega satja za 8 K in razno čeb. orodje pod ugodno ceno, nadalje imam za oddati dva letnika nemškega čebelarskega lista in razne čeb. knjige. Anton Mavrič, p. Vuzenica, Štajersko. 2-2

2 lovska psa prepeličarja, pes in psica, leto stara, čistokrvna, kratkodlaka, lepo progasta in pisana, nemške pasme, lepo zrastle, proda prav po ceni: Josip Jekl,

šol. vodja, p. Galicija na Koroškem. Ista se zamenita event. tudi za čebele ali pa za strd. 2-2

150 kg čistega, točenega, letošnjega, spomladanskega medu, svetlorumene barve, imam na prodaj. Cena po dogovoru. — Štefan Renčelj, čebelar v Danah, p. Sežana. 2-1

Podpisani ima na prodaj **200 kg trčanege medu**. Cena 1 K 60 v kg. Blaž Glavaš, Bičiči, p. Barban, Istra. 2-1

Tovarišem čebelarjem priporočam vsakovrstne

POSODE za MED
za 1/2, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50 kg vsebine po zelo ugodnih cenah zlasti za večji odjem. Zahtevajte ponudbe! Pošilja tudi v zameno za voščine ali vosek, katerega kupuje vedno po najvišji ceni. V zalogi ima tudi »Sigma« kozarce za med raznih velikosti po najnižji ceni.

0-2

FRANC OBLAK, Sv. Gregor, p. Ortenek.